

biògraf del rei que, mort l'agost de 2007, és l'hoste més nou d'aquesta necrològica relació.

Passejant pels vials del cementiri he vist noms i cognoms de famílies que recorden coneguts poblenovins il·lustres. Com a mostra, he trobat el panteó de la fotografia, en la qual ens parla de Pere Bosch i Labrús, empresari, polític i escriptor que, tot i no ser fill del barri (va néixer a Besalú), té un carrer dedicat a tocar dels «quatre cantons». Al mateix panteó ens parla dels seus malaurats fill i nét, que van ser assassinats, el primer el juliol de 1936 i el segon el 1939, a les acaballes de la Guerra Civil en el monestir del Collell. La llosa, sense subterfugis de cap mena a l'hora de dir qui ho va fer, no busca l'excusa dels «incontrolats».

Sabem que altres poblenovins de pro, com ara el gran escriptor Xavier Benguerel, reposen al Cementiri de Montjuïc i aquests darrers anys, alguns, com ell, íntimament lligats a l'Arxiu Històric del barri, els estimats amics el periodista Josep M. Huertas i l'historiador Manuel Arranz, van ser incinerats. També ho va ser Glòria Servent, esposa que fou de Xavier Ripoll, també vinculat a l'Arxiu, però les seves cendres s'han dipositat en els nous petits nínxols que a tal efecte s'han construït en aquest cementiri. Que tant ells com la resta dels difunts que hi reposen trobin la seva merescuda pau.

NICASI CAMPS I PINÓS

S'ALLARGUEN ELS NÍNIXOLS

per adaptar-los a les mides dels morts del segle XXI

El cementiri del Poblenou està fent obres per adaptar els nínxols més vells —on feia temps que no es podia enterrar a ningú— a les mides actuals dels morts i l'embalum de les caixes.

Del total de 30.000 sepultures que té el cementiri, se n'hauran de modificar unes 5.000 per fer-les uns vint centímetres més llargues. Totes les actuacions s'han de fer amb molta cura, perquè aquest cementiri forma part del patrimoni arquitectònic protegit.

Les obres van començar a finals del 2007 i s'acabaran el 2009. En total, costaran 1,3 milions d'euros.

La primera actuació va ser desmuntar i tornar a construir la tanca exterior que dóna al carrer del Taulat i els 1.347 nínxols que hi ha adossats. Es va treure pedra a pedra tota la paret de Taulat, i es va enretirar uns vint centímetres cap al carrer. Per la part de dins del cementiri, es van retirar provisionalment tots els elements decoratius, els símbols de la maçoneria de pedra natural que formaven l'embocadura dels nínxols, i es va sanejar l'estructura. D'aquesta manera es van poder allargar vint centímetres les sepultures sense perdre espai al cementiri. L'ampliació ja es va fer amb formigó i després es van tornar a posar les pedres antigues reforçant-les amb ancoratges d'acer galvanitzat. Aquesta operació, que pel cantó del carrer del Taulat ja està acabada, es repetirà per a la resta de la tanca del cementiri i a l'illa interior més antiga.

Els nínxols que hi ha adossats a la tanca del cementiri són de l'any 1855. Van ser construïts d'obra de fàbrica en totxo massís i rematats amb una solera de doble volta amb rajoles ceràmiques. L'embocadura és de pedra natural de Montjuïc.

Abans de les obres, 800 nínxols de la paret del carrer del Taulat estaven buits de feia anys; en molts casos, la raó era que no hi entraven les caixes. S'havien fet alguns enterraments guanyant alguns centímetres per la part del davant fent avançar la llosa que tanca la sepultura. Però, en la majoria, l'Ajuntament ofería als propietaris un nínxol provisional si tenien necessitat d'enterrar algun familiar. Passats uns quants anys, si es podia fer una reducció de les restes del difunt, s'enterraven als nínxols petits que eren propietat de la família.

Una part dels nínxols rehabilitats ja no tenen propietari i l'Ajuntament els posarà a la venda a un preu que varia segons l'altura a la qual es troben, però que és de 1.200 euros de mitjana.

MARIA FAVÀ

